

Met de tijd meegaan

Anton Janse¹

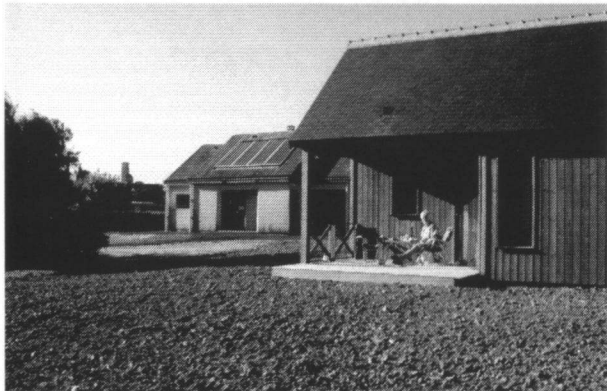
Voorjaar 2011, aanhoudend droog en heel zonnig weer. Tijd om erop uit te trekken om lichaam en geest eens flink te luchten. 1 Juli werden we pas in het vaderland terug verwacht om de bruiloft van onze kleinzoon bij te wonen.

Op het gemak de falaisekusten van Normandië, de ruige noordwestkust van Bretagne en de brede zandstranden in de buurt van Quiberon verkend. Sedert de jaren 70 deze plaatsen niet meer zo intensief bekeken, de jaren nadien hoofdzakelijk besteed aan het opsporen en exploiteren van tertiaire ontsluitingen verder het binnenland in. Deze keer hoofdzakelijk recent strandmateriaal verzameld, een mooie aanvulling van het vaak nog ongedetermineerde spul in het verre verleden opgeraapt.

Na een lang en zonnig verblijf aan de kust van de Vendée werd het zoetjesaan tijd om de koers weer noordwaards te verleggen, 'au pédale douce' door het binnenland richting Nederland.

Een geliefde halteplaats, le-Grand-Pressigny, kan je echt niet overslaan. Sedert jaar en dag de uitvalsbasis voor excursies in het Loire-bekken. Hierover heb ik al eens eerder nostalgisch gedaan. Deze keer, nog vroeg in het seizoen, was er nog geen 'gardien' op de camping aanwezig en werden we voor de sleutel van de slagboom naar het gemeentehuis verwezen.

Aangezien het een of andere feestdag was bleek de mairie gesloten, maar een briefje op de deur verwees ons naar

het caféhuis op de markt. Niet de tent waar wij sedert jaar en dag veelal een verfrissing gaan kopen, maar de andere, die het merk Amstel voert, niet direct m'n favoriete drankje wanneer ik buitenslands ver-toef. Evenwel, we werden netjes geholpen en met de sleutel op zak konden we de camping op. Hier bleek tot onze verrassing het een en ander veranderd. De populieren, zeker 35 jaar oud, aan de oostkant van het terrein waren gerooid. Het terrein daar omgeploegd en een tweetal 'chalets' neergepoot. Voilà, dat is nog eens met de tijd meegaan, een geriatrische oplossing voor de ouder wordende verzamelaar of keienklopper.

Het terrein van de bungalows bleek deel uit te maken van een neolithisch vuursteenatelier, gezien de grote hoeveelheid afslagen die tussen de kluiten lagen. Flink rondgesnuffeld hierin, maar eventuele 'livres de beurre' waren kennelijk al veilig gesteld.

De huisjes waren nog niet opgeleverd, maar we zijn zo vrijmoedig geweest om de avondmaaltijd op het bijbehorende terras te nuttigen, uit de wind en lekker in het avondzonnetje.

Dat is wel wat anders dan in het grijze verleden, jong en enthousiast, in kleine tentjes, zittend op de grond je blik opgewarmde nasi van Struik naar binnen werken, ter illustratie een plaatje van ons paaskamp 1976.

Dus wanneer er in de toekomst in de Touraine weer een excursie is en het lijf niet meer bestand is tegen verblijf in een tentje, hier de mogelijkheid om riant in Pressigny te verblijven.

Ook met de tijd meegegaan is de prijs die hiervoor moet worden opgehoest; op het gemeentehuis was deze nog niet exact bekend, maar we moesten rekenen op een € 400 - 450 per week. Een beduidend verschil met de nota van 1976, toen inde de 'champetter' FF 9,- per dag voor een emplacement en twee personen.

¹Anton Janse, Gerard van Voornestraat 165, 3232 BE Brielle, tel. 0181 - 41 62 38, e-mail: acjanse@hetnet.nl

